

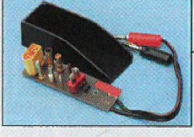

	Sopwith Pup 1:4	1		Elektrotrenér E-Trainer ±	29
	Představujeme	2		EPOS – konečně pořádný elektrolet	32
	Pel-mel	4		Polomaketa Aerotechnik XL-113	34
	Velké rakety tentokrát v Sazené	6		Extreme Flight Championship 2013	48
	Sokol 1946 aneb jak se dříve stavělo	10		Maketa MiG-29	52
	Aplikace pro Android RC Log (v 1.6.08)	14		Malý parasol Q-Tea	56
	Varování pro všechny, kdo používají levná mikroserva	15		Mé zkušenosti s novým vrtulníkem Agile 5.5	58
	Prodlužovací kabel s kondenzátorem	16		Oktokoptéra Airyfilm	60
	Nabíjecí adaptér	16		Cessna 172 Skyhawk	64
	Plastové příslušenství pro elektroinstalaci RC modelů	17		Tisk potahu pro malé makety	66
	Pohledný větroň Stepp Two	20		Jak na to (2)	68
	Pomocný motor na křídle	20		Plánek Modelář 2 Delfin	71
	Příbramská halovka 2013	22		Oceánografická loď Alaska	72
	EPP akrobat Crack Yak Super Lite ±	23		Korvety Muškát a Cinie	75
	Elektrovětroň Solius ±	26		Řádková inzerce	79

ELEKTROLETY

Sopwith Pup 1:4

podle Micka Reevese

Michael Guljy
LMK Rokycany
mguljy@seznam.cz

Sopwith Pup (Štěně) byl britský stíhací letoun z 1. světové války. Šlo o velmi uznávaný stroj pro jeho jednoduchou údržbu, spolehlivost a příjemnou pilotáž. Jeho křídla o velké ploše byla výhodná pro stoupání i obratnost, především ve větších výškách. Pup byl vyzbrojen jedním kulometem Vickers ráže 7,7 mm nebo kulometem Lewis střilejícím šikmo vzhůru otvorem v centroplánu horního křídla. Sopwith Pup byl prvním stro-

jem, který přistál na palubě plující letadlové lodi. Maketa Pupu se zrodila z mé chuti postavit si letadlo z takzvaného rozsypu, neboť moje dosavadní modelaření vycházelo dílem ze skoro hotových stavebnic, anebo naopak úplně od nuly. RC modelům se věnuji přes deset let a provozoval jsem či provozuji modely letadel ze všech období včetně vrtulníků, avšak chyběl mezi nimi stroj dvojplášňový, s výjimkou jednoho metrového „houboletu“.

Co se týče výběru, měl jsem zhruba jasno.

Usedl jsem tedy k internetu a jal se hledat. Skoro od začátku jsem věděl o úžasných modelech několikanásobného mistra světa, maketáře Angličana Micka Reevese, ale ty byly tak trochu nad moje finanční možnosti, takže jsem jim věnoval zpočátku pozornost spíše inspirativní. Objevil jsem sice jednu firmu prodávající polomakety letounů z 1. světové

války v rozsypu, jejich tvary byly ale natolik scestné, že mě to hned odradilo. Brzy mi bylo jasné, že mám laťku hodně vysoko, a protože jsem chtěl něco pěkného, nepotřeboval brouček v hlavě ani tolik času k jejímu nahodání a už jsem psal Mickovi Reevesovi do Anglie e-mail. Moje dotazy zněly: který z jeho strojů by mi doporučil pro klidné pohodové

(Pokračování na str. 38)